

ת"פ 51499/07/17 - מדינת ישראל נגד אחמד שלהוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51499-07-17 מדינת ישראל נ' שלהוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד שלהוב

הנאשם

גזר דין

פתח דבר וטענות הצדדים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של הסעה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952.
2. עפ"י כתב האישום, בתאריך 20.7.17 סמוך לשעה 14:57, במחלף "כנות" על כביש 40 לכיוון דרום לכיוון כביש 7, אשר בתחומי מדינת ישראל, הנאשם הסיע שני תושבים זרים אשר נכנסו לישראל ושהו בה שלא כדין.
3. בתחילה, בהמשך לכפירתו של הנאשם, נקבע התיק לשמיעת ראיות, אולם בהמשך בחר הנאשם להודות, במסגרת הסדר דיוני, במיוחד לו. על יסוד הודאתו, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952.
4. בין הצדדים לא גובש הסדר עונשי והצדדים טענו לעונש.

טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם, בזכותה של המדינה לקבוע זהות הנכנסים בשעריה וזכות ציבור האזרחים לביטחון והגנה. נטען, כי הסעת שוהים בלתי חוקיים, כפי שעשה הנאשם, מעודדת כניסתם של תושבים זרים ללא היתר וכי לא בכדי בחר המחוקק להחמיר עם המסיעים והמעסיקים של שוהים בלתי חוקיים וקבע עונש כפול לצד עבירות אלו מאשר העונש הקבוע לעבירות שהייה בלתי חוקית. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה וטענה למתחם ענישה הנע בין

מספר חודשי מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה, הדגישה לענין נסיבות ביצוע העבירה, כי עסקין בהסעה של שני שב"חים. עוד טענה, כי אמנם יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו, אולם לחובתו עומד עברו הפלילי, הכולל הרשעה קודמת, מיום 3.1.17, בגין שני תיקים שצורפו בעבירות אלו בשני אירועים שונים, בהם הסיע 6 שוהים בלתי חוקיים ויותר, בכל פעם. בגין תיקים אלו נדון הנאשם ל- 7.5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהינו בר הפעלה כעת. עוד צוין, כי לנאשם 11 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה. לאור האמור, טענה ב"כ המאשימה, כי עסקין בנאשם שמזלזל בהוראות החוק, אינו נרתע מאימת הדין וממשיך לבצע עבירות זהות, אף שעה שמאסר על תנאי בר הפעלה מרחף מעל ראשו. עוד מצינת המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירה בתיק דנן 4 חודשים בלבד לאחר ששוחרר ממאסר בגין התיק הקודם. בנסיבות האמורות, עתרה המאשימה, כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל עליו ב - ת"פ 13741-06-16 במצטבר, כך שסך הכל ירצה 10 חודשי מאסר בפועל, וזאת בניכוי ימי מעצרו (21.7.17 עד 27.8.17). כן, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, התחייבות כספית, קנס וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן.

טיעוני הנאשם:

6. בטיעוניו, הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה, למשך 40 ימים בתיק זה מאחורי סורג ובריאח ולאחר מכן, שוחרר למעצר בית, בו הוא מצור עד היום, וזאת ללא כל הפרה למרות התקופה הממושכת. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי באותו היום היו 6 נוסעים ברכב, שביניהם 4 בעלי אישורים, ורק ביחס לשני האחרים, שעלו אחרונים לרכב, התברר בדיעבד שאין להם אישורי שהייה. נטען, כי לא הוכח שההסעה בוצעה בתמורה לתמורה כספית. כן נטען, ביחס לכיוון ההסעה, כי היא הייתה כלפי חוץ, היינו כלפי הבית של השוהים, ולא כלפי פנים הארץ. נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, את חסכון הזמן השיפוטי ואת נטילת האחריות. בנוסף, התבקש בית המשפט לתור אחר אלטרנטיבה למאסר מאחורי סורג ובריאח, וזאת לאור פסיקת בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לבטחון פנים ואח'. במקרה דנן, התבקש בית המשפט לשקול אפשרות של גזירת עונש מאסר על דרך עבודות שרות שכן הוכח שעונש מאסר בכליאה ממשית לא סייע. העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה, מבחינת מתחמי הענישה גזירת עונש של עבודות שירות הינו בתוך המתחם. בנסיבות שאין קשורות לעבירה, נטען כי הנאשם נישא לאחרונה לאשה ירדנית והוא היחיד שמטפל בכל הניירת לצורך האזרחות שלה.

7. בדברו האחרון, אמר הנאשם כי הוא מצטער וכי פתח דף חדש.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים - חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור וביטחון. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהיה בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר חברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית. חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מענישה שקבע להן המחוקק, שהנה מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה, המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל.

כך, מי שמעדיף את שיקוליו הכלכליים, המתבטאים ברווח כלכלי שבהעסקת כוח אדם זול, על פני שמירה על החוק - עוצם עיניו אל מול הסכנה הנגרמת לביטחון הציבור, ומגלה זלזול בחוק. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראג'ין נגד מדינת ישראל, שם נקבע:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השהיה הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו [משל השהיה הבלתי חוקיים - ד.ב.ט], שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

10. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

- א. הנאשם הסיע 2 תושבים זרים שנכנסו לישראל ללא אישור שהייה כדין.
- ב. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, במקרה הקיצוני, עלול היה להגיע כמו במקרים בעבר לכך שבוצעו פיגועים על ידי שוהים בלתי חוקיים, לפגיעה בביטחון ואף לאבדות בנפש. אולם, יובהר, כי בפועל לא התבצעה עבירה נלווית.
- ג. נסיבות אלו, מציבות את המקרה ברף הבינוני של מתחם הענישה.

11. מדיניות הענישה-

המאשימה טענה למתחם ענישה, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 10 חודשים. לעניין זה, הפנתה לפסקי הדין שניתנו ב - רע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מ"י**, רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מ"י** וב - עפ"ג 1381-05-17

אבן ברי נ' מ"י. ב"כ הנאשם, לא חלק על המתחם שהוצג. לאחר בחינת הפסיקה, אני סבורה כי המתחם הנטען, משקף נכונה את רמת הענישה הנוהגת בפסיקה.

12. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הינו אדם צעיר, יליד 1992, אשר הורשע עפ"י הודאתו והביע חרטה על מעשיו.

לנאשם הרשעה קודמת בשני מקרים נוספים של הסעת שב"חים. במסגרת ת"פ 13741-06-16, הורשע הנאשם בשני תיקים במאוחד, בעבירות של הסעת 6 שב"חים או יותר, נהיגה בזמן פסילה והפרת הוראה חוקית. בין יתר השיקולים שעמדו לנגד עיני בית המשפט, ניתן משקל לתסקיר שירות המבחן, שהתייחס לכך שהנאשם יתקשה לעמוד מול מצבי פיתוי והינו נוטה להיגרר אחרי התנהגות שולית. על כן, גזר בית המשפט על הנאשם עונש בכליאה ממשית, למשך 7.5 חודשים במצטבר, 4 חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור הנאשם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, 6 חודשי פסילת רישיון בפועל, 6 חודשי פסילת רישיון על תנאי וקנס ע"ס 5000 ₪.

והנה, חודשים בודדים לאחר שהנאשם סיים לרצות את עונשו בהתאם לגזר הדין האמור, ביצע את העבירה נשוא כתב האישום שלפניי, זאת שעה שעומדים כנגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה ועונש פסילת רישיון נהיגה מותנית בר הפעלה.

במקרה דנן, אני מקבלת טענת המאשימה, כי עסקינן בנאשם שבמעשיו מביע זלזול בהוראות החוק ואף שהוטלו עליו עונשי מאסר ממושכים, בפועל ועל תנאי, אינו חושש לשוב ולבצע את אותה העבירה. נסיבות אלו, וודאי שאינן מתיישבות עם עתירת הסניגור להקל עם הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר קצר יותר מזה אשר הוטל עליו בהליך הקודם שנוהל בעניינו, ובדרך של עבודות שירות. בהתאם להלכה הפסוקה, האינטרס הציבורי בנסיבות המקרה זה שלפניי, מחייב הטלת מאסר בכליאה ממשית והפעלת המאסר המותנה, על מנת להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את העבירה בה הורשע.

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו וכן את העובדה שהינו מצוי במעצר בית, למשך כעשרה חודשים וזאת ללא הפרות מצידו.

13. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. הפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ (רמ') 13741-06-16 **משטרת ישראל שלוחת רמלה נ' שלהוב**, למשך 4 חודשים, כך שחודשיים מתוכו יופעלו בחופף וחודשיים במצטבר.

סה"כ יישא הנאשם במאסר בפועל למשך 9 חודשים, זאת בניכוי ימי מעצרו, 21.7.17 עד 27.8.17.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. 8 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה.

ה. הפעלת הפסילה המותנית שהוטלה על הנאשם בתיק ת"פ (רמ') **13741-06-16 משטרת ישראל שלוחת רמלה נ' שלהוב**, למשך 6 חודשים, כך שארבעה חודשים יופעלו במצטבר וחודשיים יופעלו בחופף.

סה"כ יישא הנאשם בעונש פסילה בפועל, למשך 12 חודשים, וזאת בניכוי פסילה שהוטלה על הנאשם בהליך המ"ת. ככל שהנאשם הפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט בראשון לציון, הרי שהדבר יחשב כהפקדה כדין לצורך תיק זה.

ו. 8 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הסעת שב"ח, במהלך תקופה של שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

ז. קנס כספי, בסך של 7,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.10.18. ככל שקיימות הפקדות בהליכי המ"ת הנוגעים לתיק שבכותרת, ישולם הקנס מן ההפקדות, והיתרה תושב למפקיד, לאחר היות גזר הדין חלוט ובכפוף לכל הוראה חוקית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ח, 11 יוני 2018, בהעדר הצדדים.